वैष एतम्यम्मारम्रत्र कश्चिद्धिपन्भातृव्यः कृत्यां वलगानिषनित तानेवैतर्रात्क-रित तस्मार्यप्वान्खनात स दिन्णास्य कृविधानस्याधोऽधः प्रउगं खनित ॥३॥ सोऽभिमादत्ते । देवस्य वा सिवतुः प्रसवेऽश्विनोबाकुभ्यां पूष्तो क्स्ताभ्यामाददे नार्यसीति समान रतस्य यनुषो बन्धुर्याषो वाऽर्षा यद्भिस्तस्मादाङ् नार्यसी-ति ॥ ४॥ तान्प्रादेशमात्रं विना परित्विवति । इदमक्ष र्चमां प्रीवा ऋषिकृता-मीति वज्रो वाज्यभिर्वज्रेणवितनाष्ट्राणा७ र्चसां योवा ग्रापकृति ॥५॥ तथा-वेतौ पूर्वी । तयोद्विणमेवाये परिलिखेद्यापर्योरुत्तर्मयापर्योद्विणम्य पूर्व-योरुत्तरम् ॥ ६॥ अयोऽइतर्याङ्गः । अपर्योरेवायऽउत्तरं परिलिवेद्य पूर्वयोर्-चिणमयापर्योद्चिणमय पूर्वयोरुत्तर्मित्ययोऽ ऋपि समीच एव परिलिखेद्तं वे-वोत्तमं परिलिषेय रूप पूर्वयोरुत्तरो भवति ॥७॥ तान्ययापरिलिषितमेव य-यापूर्वं खनात । बृक्त्रांस बृक्द्रवा इत्युपस्तौत्येवैनानेतन्मक्यत्येव यदाक् बृक्-व्राप्त बृह्द्रवा इति बृह्तीमिन्द्राय वाचं वद्तीन्द्रो वे यज्ञस्य द्वता वैन्नवछ -क्विधानं तत्सेन्द्रं कर्गित तस्मादाक् बृक्तीमिन्द्राय वाचं वदिति ॥ द ॥ रचीक्-णं वलगक्नमिति । र्त्तमा७ क्येते वलगानां बधाय खायते वैन्नवीमिति वैन्न-वी क् क्विधाने वाक् ॥ ६॥ तान्ययाखातमेवोत्किर्ति । रदमक् तं वलगमु-त्किरामि यं मे निष्यो यममात्यो निचखानिति निष्यो वा वाज्ञमात्यो वा कृ-त्यां वलगाविषनित तानेवैतद्वित्कर्ति ॥ १॥ इदमक् तं वलगमुत्किरामि । यं मे समानो यमसमानो निचखानेति समानो वा वाज्यसमानो वा कृत्यां वल-गानिखनित तानेवैतर्रात्कर्ति ॥१०॥ इद्मक् तं वलगमुत्किरामि । यं मे सब-न्धुर्यमसबन्धुर्निचखानिति सबन्धुर्वा वाज्यसबन्धुर्वा कृत्यां वलगानिखनित ता-नेवैतर्रितकरित ॥११॥ इद्मक् तं वलगमुत्किरामि । यं मे मजातो यमसजातो निचखानेति मजातो वा वाज्यमजातो वा कृत्यां वलगानिखनित तानेवैतरु-